

Sygn. akt VIII AKa 27/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Adam Wrzosek (spr.)

Sędziowie: SA – Sławomir Machnio

SO (del.) – Piotr Bojarczuk

Protokolant: – Klaudia Kulbicka

przy udziale Prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2024 roku

sprawy:

- 1. I. E. T., syna E. i D. z domu S., urodzonego (...) w W.*
- 2. E. T., syna W. i Z. z domu K., urodzonego (...) w W.,*
- 3. T. S. (1), syna W. i A. z domu G., urodzonego (...) w W.,*
- 4. S. T., syna E. i M. z domu W., urodzonego (...) w I.,*
- 5. P. T., syna syna E. i M. z domu W., urodzonego (...) w R.,*
- 6. W. F., syna P. i N. z domu G., urodzonego (...) w T.,*
- 7. B. S., syna E. i R. z domu W., urodzonego (...) w Ś.,*
- 8. D. K., syna S. i T. z domu L., urodzonego (...) w K.,*
- 9. A. N. z domu S., córki M. i S. z domu K., urodzonej (...) w R.,*
- 10. J. K. z domu N., córki L. i A. z domu S., urodzonej (...) w R.,*
- 11. K. F., syna S. i I. z domu K., urodzonego (...) w S.,*
- 12. T. S. (2) z domu Z., córki L. i Z. z domu M., urodzonej (...) w R.,*
- 13. W. S., syna B. i E. z domu S., urodzonego (...) G.,*
- 14. R. J., syna T. i K. z domu (...), urodzonego (...) w R.,*
- 15. K. M., syna S. i J. z domu R., urodzonego (...) w R.*

oskarżonych o czyn z art. 258 § 1 k.k.,

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 13 lipca 2020 roku, sygn. akt V K 123/12

uchyla wyrok w zaskarżonej części, to jest w odniesieniu do rozstrzygnięcia zawartego w pkt I, dotyczącego uniewinnienia oskarżonych I. E. T., E. T., T. S. (1), S. T., P. T., W. F., B. S., D. K., A. N. z domu S., J. K. z domu N., K. F., T. S. (2) z domu Z., W. S., R. J., K. M. od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. i w tym zakresie w stosunku do oskarżonych I. E. T., E. T., T. S. (1), S. T., P. T., W. F., B. S., D. K., A. N. z domu S., J. K. z domu N., K. F., T. S. (2) z domu Z., W. S., R. J., K. M. sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 27/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie zapadłego wyroku

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie wydany w dniu 6 lipca 2022 roku w sprawie sygn. akt V K 123/12.

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości w zakresie rozstrzygnięcia z pkt I zaskarżonego wyroku	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzuty	
	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść,	# zasadny # częściowo zasadny

	<p>polegający na wyrażeniu poglądu, że dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności nie są wystarczające do uznania za udowodniony fakt popełnienia przez oskarżonych zarzuconego im przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 258 § 1 k.k. - szczegółowo opisany w petitum apelacji.</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Na wstępie należy zauważyć, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za niedopuszczalne należy uznać zamieszczone w końcowej części uzasadnienia apelacji uwagi, że działania Sądu Okręgowego po 20 sierpnia 2018 r. nasuwają podejrzenie, iż Sąd co najmniej godził się na to, że doprowadzi do przedawnienia karalności zarzuconych oskarżonym przestępstw karnoskarbowych. W sprawie, co prawda trzykrotnie wznawiano przewód sądowy, to jednakże w 2019 r. nie doszło do wydania wyroku z powodu choroby sędziego. - w związku ze śmiercią oskarżonych M. T. i L. W. postępowanie w stosunku do tych osób wyłączono do odrębnego rozpoznania. <p>Argumenty podważające zasadność rozstrzygnięcia zawartego w pkt I zaskarżonego wyroku zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Sąd Okręgowy ustalił, że min. I. T., E. T. i T. S. (1) w okresie 19 lutego – 23 września 2009 r. przetwarzali liście tytoniu na tzw. krajankę tytoniową gotową do palenia, bez uiszczenia stosownej akcyzy.</p>		

Wstępna obróbka liści tytoniu, polegająca na ich odżyłowaniu miała miejsce w C.. Następnie były one przewożone do hali produkcyjnej w miejscowości G., gdzie nawilżano je parą wodną z dodatkiem glikolu, krojono do szerokości tytoniu znajdującego się w papierosach, suszono, aromatyzowano i finalnie pakowano po 100 kg do worków i kartonów. I. T. w okresie wskazanym wyżej sprzedał H. W. 13 ton krajanki tytoniowej. Nadto podczas przeszukania w dniu 23 września 2009 r. zabezpieczono w miejscowości (...) 290,5 kg gotowej do sprzedaży krajanki (str. 2 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Sąd Okręgowy ustalił też, że krajanka, którą H. W. nabywał od I. T. była następnie przez S. T. i P. T. zbywana dalszym osobom (str. 11-14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),, w tym:

- A. N. nabyła 100 kg (zamówienie z 4 maja 2009 r., dostawa w dniu 5 maja 2009 r.) i 50 kg (zamówienie i dostawa w dniu 6 maja 2009 r.) – str. 18-19 uzasadnienia zaskarżonego wyroku,

- A. N. i J. K. w dniu 16 maja 2009 r. zamówiły wspólnie 400 kg, po 200 kg dla każdej z nich. Zamówiony towar dostarczono w całości do miejsca zamieszkania J. K.) – str. 18-19 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

- R. J. kupił 200 kg (zamówienie z dnia 4 maja 2009 r.), 300 kg (zamówienie z dnia 6 czerwca 2009 r.), 100 kg (zamówienie z dnia 4 sierpnia 2009 r.), 200 kg (zamówienie z dnia 28 sierpnia 2009 r.), 250 kg (zamówienie z dnia 11 września 2009 r.) .) – str. 19 uzasadnienia zaskarżonego wyroku,

- K. M. kupił 100 kg (zamówienie z dnia 4 maja 2009 r.), 50 kg (zamówienie z dnia 5 maja 2009 r. opiewało na 100 kg), 50 kg (dostawa w dniu 8 czerwca 2009 r.), 100 kg (dostawa w dniu 11 lipca 2009 r.) i 200 kg (dostawa w dniu 4 sierpnia 2009 r.) kg – str. 19-20 uzasadnienia zaskarżonego wyroku,

- B. S. w okresie 19 lutego – 23 września 2009 r. nabył łącznie 1 370 kg – str. 27 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Nadto Sąd Okręgowy ustalił, że:

1. S. T. nabywał papierosy bez znaków akcyzy, w tym:

- w okresie 19 lutego – 23 września 2009 r. od W. F. ok. 11 590 paczek (str. 23 – 24 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),

- w okresie 3 lipca – 3 sierpnia 2009 r. od D. K. 5 220 paczek (str. 29 – 30 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

2. S. T. i P. T. w okresie 19 lutego – 23 września 2009 r. sprzedali B. S. 51 990 paczek papierosów bez znaków akcyzy (str. 26 – 27 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

3. H. W. krajankę tytoniową nabywaną od I. T. sprzedawał również samodzielnie, w tym:

- K. F. w dniu 29 maja 2009 r. nabył 50 kg (str. 41 – 42 uzasadnienia zaskarżonego wyroku),

- T. i W. małż. S. w okresie 31 marca – 5 maja 2009 r. dwukrotnie złożyli zamówienia i nabyli łącznie 120 kg krajanki tytoniowej. Kolejne zamówienie z dnia 6 maja 2009 r., dotyczące 50 kg krajanki, nie zostało zrealizowane z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji (str.

42 – 43 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W ocenie Sądu Okręgowego: „brak jest podstaw do uznania, iż osoby, które zajmowały się produkcją wyrobów tytoniowych bez akcyzy w postaci krajanki tytoniowej, tj. I. T., E. T., M. T., T. S. (1), a także osoby, które sprzedawały wyprodukowaną krajankę tytoniową (...), tj. S. T., P. T., W. F., B. S., D. K., A. N., J. K., L. W., K. F., T. S. (2), W. S., R. J. oraz K. M. tworzyły zorganizowaną grupę przestępczą, o jakiej mowa w art. 258 § 1 k.k. Jak bowiem wynika z wyjaśnień S. T., P. T., W. F., A. N., J. K., L. W., K. F., W. S. oraz K. M., każda z tych osób funkcjonowała jako samodzielny byt, niezależnie od siebie, każda działała na własny rachunek. Osoby te nie dzieliły się ze sobą zarobionymi pieniędzmi, wręcz przeciwnie rozliczały się między sobą za każdą wykonaną pracę. (...) sam fakt, że na tym samym terenie kilka osób zajmowało się działalnością o podobnym charakterze, nie może przesądzać o uznaniu tych osób za zorganizowaną grupę przestępczą. Osób tych nie łączyła żadna struktura organizacyjna, nie było też między nimi żadnego hierarchicznego podporządkowania, a działania poszczególnych osób nie były w żaden sposób ze sobą koordynowane. Każda z tych osób funkcjonowała niezależnie od drugiej, działała na własny rachunek, a zarobionymi pieniędzmi z nikim się nie dzieliła. To, że osoby te utrzymywały ze sobą kontakty, a czasami nawet wspólnie obsługiwały klienta, wynikało z przebywania na tym samym terenie, a nie z racji działania w tej samej grupie. (...) była to grupa osób, która zajmowała się tym samym rodzajem działalności na tym samym obszarze, nie mająca

przymiotu grupy zorganizowanej, o jaką chodzi w normie art. 258 § 1 k.k.” (str. 89 – 90 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Art. 258 § 1 k.k. penalizuje zachowanie polegające na „braniu udziału” w zorganizowanej grupie albo związku, a więc jest aktywnością przejawiającą się jako działanie. „Zorganizowanie” oznacza ułożenie czegoś w pewne formy, podporządkowanie regułom, normom, wprowadzenie do czegoś ładu i organizacji (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. II AKa 150/09, LEX nr 519648 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 25 marca 2015 r., sygn. II AKa 365/12, LEX nr 1335775). Poziom organizacji grupy nie został określony w art. 258 § 1 k.k.. Wystarcza zatem niski poziom zorganizowania, który zapewnia dokonywanie przestępstw i posiadanie stałego (w sensie relatywnym) źródła dochodu. Szczegółowo charakter „zorganizowania” określił Sąd Apelacyjny w Krakowie (wyrok z dnia 16 lutego 2012 r., sygn. II AKa 252/11, KZS 2012/3, poz. 42). Zdaniem tego sądu, przez wymagane ustawą „zorganizowanie” grupy rozumie się, że grupa taka funkcjonuje zgodnie z pewnymi ustalonymi regułami i ma wewnętrzną strukturę, zatem poszczególni jej członkowie pełnią określone funkcje bądź role. Świadczy to o wewnętrznym uporządkowaniu grupy, stałości reguł jej funkcjonowania, a więc form jej zorganizowania, w przeciwieństwie do grupy osób choćby i stale popełniających wspólnie podobne przestępstwa, ale wymieniających się rolami w zależności od

zaistniałych zmiennych sytuacji. Brak mechanizmów wymuszających posłuszeństwo członków grupy, a nawet brak kierownictwa grupy nie wyklucza możliwości uznania grupy przestępczej za zorganizowaną. Zorganizowana grupa może przestępcza może funkcjonować na zasadzie dobrowolnego udziału w niej członków. Istnienie zorganizowanej grupy przestępczej nie warunkuje stosowanie wobec jej członków środków przymusu dla uzyskania ich posłuszeństwa i zapobieżenia opuszczeniu jej szeregów, jak też nie warunkują jej systemy nagród zapewniających lojalność członków takiej grupy.

Przyjmuje się też, że zorganizowana grupa mająca na celu dokonywanie przestępstw tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc ma trwałą strukturę, czy to pionową – z przywódcą kierującym działalnością, czy też poziomą – z reguły ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono zakłada systematyczne dokonywanie przestępstw (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 grudnia 2010 r., sygn. II AKa 181/10, KZS 2011/5, poz. 79). Nie jest również wymagany szczególny poziom organizacji grupy, wystarczającą jest organizacja na poziomie podstawowym, ale z podziałem ról (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 grudnia 2013 r., sygn. II AKa 417/13, LEX nr 1409362). Dla bytu przestępstwa nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmu jej funkcjonowania

(vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 września 2014 r., sygn. II AKa 135/14, LEX nr 1527137). „Branie udziału” polega na przedsięwzięciu czynności wyrażającej wolę uczestnictwa w organizacji przestępczej. Forma takiej czynności jest obojętna. Musi z niej jednak jednoznacznie wynikać, że sprawca utożsamia się z przestępczym celem organizacji, a jego wolą jest uczestniczenie w realizacji tego celu.

Sąd Okręgowy uznając, że oskarżenia swoim zachowaniem nie wyczerpali znamion przestępstwa z art. 258 § 2 k.k. nie tylko nie rozważył wyżej wskazanych judykatów dotyczących udziału w zorganizowanej grupie przestępczej lecz także zignorował ustalenia zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, cytowane we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia, z których wynika, że zarówno produkcja krajanki tytoniowej bez akcyzy, jak i jej dystrybucja była prowadzona w sposób zorganizowany, co umożliwiała wytwarzanie i sprzedaż bardzo dużej ilości tytoniu. W okresie od 19 lutego do 23 września 2009 r., a więc przez okres siedmiu miesięcy wyprodukowano ponad 19 ton krajanki, z czego do obrotu wprowadzono 13 ton. Produkcja krajanki przebiegała dwuetapowo, najpierw w hali w C., a następnie w miejscowości G. i uczestniczyli w niej pracownicy najemni. Tylko jedna z osób zaangażowanych w organizowanie i prowadzenie produkcji, a mianowicie I. T. zajmowała się zbywaniem tytoniu H. W., co miało na celu zredukowanie ujawnienia miejsc wytwarzania krajanki. Z uwagi na możliwość sprzedaży dużych ilości krajanki H. W. dopuścił do jej dystrybucji S.

T. i P. T.. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że z uwagi na rozmiar produkcji E. T., I. T. i T. S. (1) mieli pełną świadomość, że H. W., który odbierał od nich krajankę, musi dysponować całą siecią odbiorców sprzedających tytoń konsumentom. S. T. i P. T. posiadali grupę odbiorców krajanki dostarczanej H. W.. Wiedzieli też, że część krajanki H. W. rozprowadza samodzielnie. Z uwagi na ilość krajanki będącej przedmiotem obrotu musieli mieć oni świadomość, że jej produkcja prowadzona jest na dużą wręcz przemysłową skalę, a tym samym w pozyskiwanie liści tytoniu i produkcję krajanki musi być zaangażowany szereg innych osób. Osoby sprzedające krajankę bezpośrednio konsumentom zamawiały jednorazowo duże ilości tytoniu, nawet powyżej 100 kg, zamówienia były realizowane bez zbędnej zwłoki, najczęściej w tym samym dniu lub w dniu następnym. Nadto zamówienia były ponawiane nawet co kilka dni. Musiało to u nich kształtować przekonanie, że uczestniczą w zorganizowanym, w pełni profesjonalnym procedurze dystrybucji krajanki, w który to proceder, poza nimi, są zaangażowani pośrednicy i wytwórcy krajanki. Dotyczy to również K. F., który jednorazowo nabył 50 kg krajanki tytoniowej. K. F. nabywał bowiem tytoń od H. W. także we wcześniejszym okresie, co wynika z rozmów telefonicznych, których treść utrwalono podczas kontroli operacyjnej. Z kolei A. N. jednorazowo nabyła 200 kg krajanki, z tym, że w zamówienie to opiewało także na taką samą ilość krajanki dla J. K.. Nadto A. N. wiedziała o wcześniejszych dostawach dla J. K., a tytoń nabywany przez obie oskarżone

był sprzedawany w tym samym pawilonie.

Uwzględniając ilość papierosów bez znaków akcyzy, dostarczanych S. T. przez W. F. w okresie 11 czerwca – 5 sierpnia 2009 r. oraz D. K. w okresie 3 lipca – 31 lipca 2009 r. oraz ilość papierosów bez znaków akcyzy oraz tytoniu bez akcyzy, które B. S. odebrał od S. T. bezspornym jest również, że W. F., D. K. i B. S., każdy z nich w zakresie swoich działań, mieli pełną świadomość uczestniczenia w zorganizowanym procederze nielegalnego obrotu wyżej wymienionymi używkami, w tym, iż S. T. zajmuje się organizowaniem skupu oraz sprzedaży papierosów bez znaków akcyzy i fakt ten akceptowali.

Fakt rozliczania się przez poszczególne osoby, bezpośrednio po dokonaniu transakcji nabycia tytoniu bądź papierosów, nie stanowi podstawy do wykluczenia działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej

Reasumując stwierdzić należy, że rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego o uniewinnieniu oskarżonych I. E. T., E. T., T. S. (1), S. T., P. T., W. F., B. S., D. K., A. N., J. K., K. F., T. S. (2), W. S., R. J. i K. M. od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. zostało wydane w wyniku wadliwej oceny prawno-karnego zachowania oskarżonych, opisanego w poczynionych w sprawie ustaleniach stanu faktycznego. W tym stanie rzeczy wyrok w zaskarżonej części w odniesieniu do oskarżonych I. E. T., E. T., T. S. (1), S. T., P. T., W. F., B. S., D. K., A. N., J. K., K. F., T. S. (2), W. S., R. J. i K. M. nie mógł się ostać, a sprawa w tym zakresie podlega przekazaniu

<p>Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.</p> <p>Na marginesie należy zauważyć, że wyrokiem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 31 sierpnia 2016 r., sygn. akt II K 20/13, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 8 lutego 2017 r., sygn. akt II AKa 300/16, D. K. i K. M. zostali skazani za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., dotyczące udziału w innej zorganizowanej grupie przestępczej, a mianowicie grupie założonej i kierowanej przez S. D.. Tym samym w stosunku do wyżej wymienionych nie zachodzi negatywna przesłanka procesowa, o której mowa w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.</p>		
Wnioski		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu Warszawa – Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z przyczyn, jak wyżej.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.	
Z przyczyn wskazanych we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia.	

	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.

7. PODPISY

Sławomir Machnio Adam Wrzosek Piotr Bojarczuk

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 13 lipca 2020 r., sygn. akt V K 123/12		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana